

רוב א מיי פ"א מהל'
מחלות אסורות
הלכה י ועיין בהשגות
ובמ"מ סגן עשן סג
טו"ש"ע י"ד סמ"ג ס"ק
ט"ז
רנ"ב ב מ"י שם הלכה י
ועיין בהשגות ובמ"מ
טו"ש"ע שם ס"ק ט"ז

שיטה מקובצת

[א] (משכא ארבה):
פירש בקונטרס דסקא
דעתין: [א] לא סגי משום
עיוא דרכיני ובחירות
וכרוכות נמי לא סגי
דשל שור נמי כרובה פי'
עגולה וחוריה פירוש גם
חזיני בראשיתן: [ז] קאי
אלא אחירות ולמ"ד עו
כרתיני חיה: [ח] וצבי
כן הוא כדאמרין בסוף
מסכת חבורות וחזיני נמי:
[ז] ומהו כמו כן היה יכול
לדקוק מקרש:

רבינו גרשום

כרוכות בעיניו כלומר
סדק על סדק כשור
דמיחוי כקין בחור קרן:
חרוכות בעיני דאין קאי
חלוקות: מופצלות בעיניו.
שנים ושלשה בקרן אחת:
הדרות בעיניו: עגולות:
מפרי פי איש יהוה שריוה
תשבע נפשו דקנה ואכל:
והוהו ברבינו אחא כו'.
כלומר אע"פ דהלכתא
כוותיה דשמואל דשרי
והוהו ברבינו אחא דאסו:
טביא דבי עילאי: צבי של
אוהו יער ששמו עילאי:
בין אונא לאונא. כלומר
בין ארון לארון: פרשא
קטיל אריא. לשון פרשים:
א"ל איברא. כלומר ודאי
אני רוצה:

כקרני חיה ולא טלפים כטלפי חיה וי"ל הכי כל שיש לו קרניים גרידא
כקרני חיה חלבו מותר או שיש לו טלפים כטלפי חיה כמו כן אין
לספוקי צבהמה רבי דוסא אומר יש לה קרניים כקרני חיה חלבה מותר
יש לה טלפים כטלפי חיה אחתי איכא לספוקי צבהמה דיש טלפי

להתיר חלבה והכי קאמר אלו הן סימני חיה
שחלבה מותר כל שיש לה קרניים וטלפים
רבי דוסא אומר יש לה קרניים אי אתה צריך
לחזור על טלפים יש לה טלפים צריך אתה
לחזור על קרניים וקרש אע"פ שאין לו אלא
קרן אחת (6) מותר א כלל הוא והרי עז דיש לו
קרניים וטלפים וחלבו אסור כרוכות בעיניו
והרי שור דכרוכות וחלבו אסור (6) חרוקות
בעיניו והרי עז דחרוקות וחלבו אסור מופצלות
בעיניו והרי צבי דאין מופצלות וחלבו מותר
חדורות בעיניו הלכך היכא דמיפצלא לא
דינא ולא דיינא היכא דלא מיפצלא בעיניו
כרוכות חדורות וחרוקות והוא דמיבלע
חירקיהו והיינו ספיקא דעיוא (6) כרכו ההיא
עיוא כרכו והוא בי ריש גלותא דעקור מלא
צנא דתרבא מינה רב אחאי אסר רב
שמואל בריה דרבי אבהו אבל מיניה קרי
אנפשיה ומפרי פי איש תשבע בטנו שלחו
מתם הלכתא כוותיה דשמואל בריה דרבי
אבהו והוהו ברבינו אחאי שמאיר עיני
גולה הוא: (2) וקרש אע"פ שאין לו אלא קרן
אחת מותר: אמר רב יהודה קרש טביא
דבי עילאי מנרם אריא דבי עילאי אמר רב
כהנא תשע אמהתא הוי בין אונא לאונא
דאריא דבי עילאי אמר רב יוסף שיתכר
אמהתא הוי משכיה דטביא דבי עילאי אמר
ליה קיסר לר' יהושע בן חנניה אלהיכם
כאריה מתיל דכתב² אריה שאג מי לא יירא
מאי רבותיה פרשא קטיל אריא אמר ליה
לאו כהאי אריא מתיל כאריא דבי עילאי
מתיל אמר ליה בעינא דמיחיות ליה ניהלי
אמר ליה לא מצית חיות ליה אמר ליה
איברא חוינא ליה בעא רחמי אתעקר
מדוכתיה כי הוה מרחיק ארבע מאה פרסי
גיהם חד קלא אפילו כל מעברתא ושורא
דרומי נפל אדמרחק תלת מאה פרסי גיהם
קלא אחרינא נתור כבי ושיני דגברי ואף
הוא נפל מכורסייא לארעא א"ל במסורתא
מינד בעי רחמי עליה דלהדר לדוכתיה בעא
רחמי עליה ואהדר ליה לאתריה אמר ליה
קיסר לר' יהושע בן חנניה בעינא דאיחוי
לאלהיכו א"ל לא מצית חיות ליה א"ל איברא
חוינא

לפסיר חלבה. והכי קאמר אלו סימני חיה לידע שחלבה מותר:
שיש לה קרניים. לקמיה מפרש: טלפים. כפורני הפרקות: אי אסר
לריד לחזור. שאפילו נחמכו רגליה כשרה וחלבה מותר שהקרניים
סימן מובהק הוא: קרש. חיה היא ולקמיה מפרש לה: כרוכות.
גילדי גילדי קליפה על קליפה כעין

(א) גבי הערוך ערך חקן ב'
חדוקות, (ב) גבי הערוך
הדורות ח"ל הדורות פי'
עגולות כרוכות סדק על
סדק דמחוי כקין בחור קרן
חרוקות דאין חלוקות,
(ג) גבי הערוך כרתיני פי'
שם מקוס, (ד) גבי הערוך
אבא וכתב התוסף שהוא
מלשון צבי, (ה) בס"א:
ול, (ו) [צ"ל זגג הגדי],
(ז) גבי הרש"ל הדורות,
(ח) גבי הרש"ל חדורות,
וכן לקמן, (ט) צ"ל דע.
רש"ל, (י) ושם איתא דאבא
זרתא, (יא) צ"ל אמהתא
הוי משכא,

תורה אור השלם

1. מפרי פי איש תשבע
בטנו תבואת שפתיו
ישבעו: משלי י"ח כ
2. אריה שאג מי לא
יירא אדני אלהים דבר
פי לא יצבא: עמוס ג ח

הגהות הב"ח

(א) גבי וקרש וכו' קרן
אחת חלבו מותר כל"ל וכן
בסמוך:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

[א] גבי אע"פ שאין לו אלא
קרן אחת מותר וכלל הוא
לכל: [ב] רש"י ד"ה
חדורות וכו' והכי גרסי'
חדורות כעין וכו' כל"ל:

לעני רש"י

קרינ"ר [קרינ"ר ש].
סדוק.
פורקיר"ש
[פורקיר"ר ש]. מופצלות.
שטיינבו"ק
[אישיטיינבו"ק]. אקו.
ע"ל-סלע.
דיי"ן. צבי.

אריא. אדם גבור הורג את הארי: דמהויס ניהליה. לאריא דבי
עילאי: איברא. אמת אני רוצה לראותו ועל כרחך לריד אתה
להראותו לי: אפילו כל מעברתא. הפילו כל הנשים המעוברות:
להדי

וכתנן של ישראל נותן עינו עליהם לשומרם וה"ג ר"ת מוצולות כלומר זקופות ורש"ייהם כפופות ושל צבי אינם כפופות כלל ומצולות
לשון כפיפה כדאמר בקדושין פרק האומר (דף ק"ג) מאי משמע דהאי אגס לישנא דבולגנא הוא דכתיב הלכוף כאגמון ראשו ואפילו
גרסינן מופצלות אין לחוש דכמו מצולות הוא כדאשכחן פרק כול מערבין (עירובין כ"ט) דאפילו זרתא דהוי כמו דאבילי וצמטניות יש צממה
מקומות הבקר במקום הפקר (פאה פ"ו משנה א) ו[קרש אע"פ שאין לו אריא קרן אחת חלבו מותר. וא"ת בפרק צממה מדליקין
(שבת דף כ"ח) אמר תחש קרן אחת היה לו צממחו וטהור היה מדאמר רב יהודה לאמר שור שהקריב אדם הראשון קרן אחת הייתה
לו צממחו והיכי דייק מדרב יהודה שהיה תחש טהור והלא כל אותן שיש להן קרן אחת אינן שוין דהא איכא קרש שהוא חיה ושור שהוא
צממה וי"ל דסמיך אמתניתין דבא סימן (גדה דף נ"א) דכל שיש לו קרניים יש לו טלפים ומסתמא אפילו בקרן אחת איירי מדאשכחן שור
שהקריב אדם הראשון קרן אחת הייתה צממחו וטהור ומיהו כמו כן היה ל לדקוק מקרש דהא חוינן שאין לו אלא קרן אחת והוא
מעלה גרה ומפרים פרסה: ה"ב גרסינן שיתסר (הוי משכא אמהתא) דטביא דבי עילאי ולא גרסינן אריא דאפילו בין אונא לאונא
אית ליה תשע אמהתא א"כ משכיה טפי משיחסר: נתור כבי ושיני. מכאן משמע דכתיב לא הוי החניכיים שקורין יינצ"ש שאותן אין
דרכן ליפול כדאשכחן צערי פסחים (דף ק"ג) א"ל רב לצריה לא תשתי סמא ולא תעקור כתיב אלא כתיב הסינים האחרונים הטוחנים
המאכל ושינים הם השינים שלפנים וכן (איוב י"ג) על מה אשא בשרי בשני מתרגמינן אטול בסרי צככי. [וע"ש תוס' ע"ז ס"ה. ד"ה כתיב:
בקוממן

אלו טרפות פרק שלישי הולין

ס.

עין משפט נר מצוה

רגג א מיי פ"א מהל' כלאים הלכה ה סמג לאון רעט טוש"ע י"ד ס' לה ספק ג:

תורה אור השלם

1. המקרה במים עליותי השם עבים רכובו דמהלך על כנפי רוח: תהלים קד ג וְיָתִישׁ לָךְ מִשׁוּר פֶּר מִקָּרָן מִקָּרִים: תהלים טט לב וְיָבֵלֶוּ הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּרֵאשִׁית ב א יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בַּמַּעֲשֵׂי: תהלים קד לא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּרַשָּׁא הָאָרֶץ דָּשָׁא עֵשֶׂב מִרְעִיעַ וְרֵעַ עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פֶרֶד לְמִינֵוּ אֲשֶׁר רָעוּ בוּ עַל הָאָרֶץ וְיִהְיֶה כֵן: בראשית א יא

לעני רש"י

- דיושלטי"ר ש' [רישבולטור"ש]. ספלה [מתקן להחיות פקעות]. אשקוני"ש [אישקניא"ש]. דוללה. דישווריי"ד [רישבולטור"ד]. לסתור.

רבינו גרשום

- דניצבות ליה לחמא. כלומר בעינא ליכרה לו כיה: פוק צבית. כלומר הכן לו הכירה אגודה דינא: כנושיא. כלומר מכבדי רחבה וולחיא מולפין הרחבה הרוח והגשמים: מסתורית. אטריריל בלע: וסתה דוולאי. כלו עושה בה מלאכתה: כרסתן ופרסתן. כלומר סימנין של שור מרשמו שור להברו כרסו גדול ופרסותיו גדולות: מאי נפקא מינה למקח וממכר. כלומר מר שמכור שור להברו כרסתן ופרסתן איבעי ליה למיהב: מסייע ליה רב יהודה שור שהקריב אדם הראשון קרנותיו קודמות לפרסותיו מסייע ליה לריב"ל דאמר כל מעשה בראשית בקומתן נבראו כל מה שעתיד להיות לו לאחר זמן נברא עמו וכשנברא בין בהמה בין אדם נברא חלה [הראש] וכשנברא הראשון היו קרנים בראש ואח"כ נבראו הפרסות: לצביותם נבראו. כלומר הקב"ה שאל להם רצונכם שאברא אתכם: לדעתן נבראו. בכלל

בקומתן נבראו. לא צעי למימר שנבראו בעמידה דהא אמרין צפרק אחד דיני ממונות (סנהדרין דף לה:): **גבי אלס** הראשון רביעית מרקה זו נשמה חמישית עמד על רגליו אלס בקומתן היינו שנגמרה כל קומתן מתחלתן: **אל תיקרי צבאם אלא צביונם.** פירש צפרוק דכולהו נפקי מוציונס שהול לשון יופי כמו (ישעיה ד) לנצי ולתפארת ומאחר שהן ציפויין זהו צקומתן ולדעתן שהיופי לא יבא אלס אס כן ס נגדל כל הלוך ועוד יש לומר דקומתן נפיק מלשון הצנה: **פסוק זה שר העולם אמרו.** לפי מה שמפרשין דמנון זה מטטרון כמו שיקד הפייט ס תקיף מטטרון ו שנהפך לשם מצטר ואומר דהוא שר העולם כמו שיקד הפייט שר המשרת נער נקרא הוא מטטרון הנכבד והנורא ואמרין צפרק קמא דיצמות (דף טו: ושם) נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי פסוק זה שר העולם אמרו ו וקשה מכאן דמשמע דשר העולם היה צשטת ימי צראשית ושמה אגדות הס שחוקות זו על זו ומי שסוצר דמטטרון הוא שר העולם לית ליה דמנון זה מטטרון א"כ מה שקרא הפייט למטטרון נער לא שצביל הפסוק של נער הייתי אלס לפי שכתבו צספר ס יוסיפון דלמטטרון יש לו ס צעב שמות וחשיב נער וגם מצינו דנער סס מלאך הוא כדכתיב (ויכיה ב) דשאין זה ע"ג גב זה מהו. ואס תאמר מתניתין היא צמסכת כלאים צפרק קמא (משנה ו) אין נוטעין אילן צאלין ולא ירק צירק ועוד תנן (שם משנה ט) אין נוטעין זרע דלעת בתוך החלמית מפני שהוא ירק צירק וי"ל דמצעיא ליה צחוצה לארץ דשרו כלאי זרעים ואסירי הרכבת האילן כלאיא צסוף צפרק קמא דקדושין (דף נט.) דריש דן למעוטי כלאי זרעים צצחוצה לארץ והרכבת האילן אסורה מדכתיב (ויקרא יט) את [וגו'] צצהמתן לא תרביע כלאים שדן לא תורע כלאים מה צהמה צצחוצה אף שדן צצחוצה ומה צהמה צין צצרך צין צחוצה לארץ אף שדן צין צצרך צין צחוצה לארץ ומצעיא ליה אי חשיבא ליה הרכבת זרעים כהרכבת אילן משום דכתיב יצבהן למיניהו או לא אי נמי אפילו צצרך *מיצעיא ליה לר' ס אושעיא דאמר* עד שזרע חטה ושעורה וחרטון צמפולת יד דלילמא מתניתין דכלאים כרצנן אי נמי צשאר כלאי זרעים ואליצא דרצנן איירי הכא דאמר צהקומן זוטא (מנחות דף טו:): קנצוס ולוף אסרה תורה שאל זרעים לא אי נמי לצני נח קמיצעיא ליה

להדי יומא. נגד השמש: דאליצבים ליה נהמא. אחקן לו סעודה: **לגידא דרביא.** על שפת נהר ששמו רביא: דרויה עלמא. להמקצן סס חילומיו והוא נמכרין למקום שמהא רוח שולטת בו: **כנשיה** **לימא.** טאטעו לים: **כנושאי.** מכבדי הבית: **זוחאי.** מרצלי הבית צמים מפני אצק העולה וכבר הס כלו לאכול כל זה: **אי הכי.** דנפשי חילומיו כ"כ לא מצינא: **מסוריא.** דיושלטי"ר צלע"ו: דוללי. אשקני"ש. וסימן זה היה למורעים: **ספר דוללי.** דישבויריי"ד: **משקל לא שקיל.** הטובה משנתנה: **שור.** דרכו להיות אצרכסתן ופרסתן צעל כרס רחבה ופרסות רחבות: **גנוספיה.** זנבו: **שור שהקריב אדם הראשון.** כדאמרין צלפני אידיהן צמסכת ע"ז (דף טה:): **מקרין מפריס.** צשור של אדם הראשון קאי: **קרניו קודמן לפרסותיו.** שכל שוריים פרסותיהם נולדות עמם וקרנותיהם גדלים לאחר זמן אבל של מעשה צראשית צקומתם נבראו וצקריניהן וכשיאל מן הארץ ראשו תחלה נמצאו שקדמו קרנותיו לפרסותיו: **צקומתן נבראו.** ולפיכך קדמו קרנותיו ששרי עמו נולדו וילאו תחלה והיינו שור פר ציוס שהיה שור היה גדול ככל. שור צן יומו קרוי שור כדכתיב (ויקרא כב) שור כי יולד פר קיימא לן צן שלס (פרה פ"א משנה ב): **מקרין פרסי משמע.** שכן סמס שוריים: **לרעס.** שרועים שציראס והס ניאות: **לנציונס.** צדמות צצחור: **לס:** שר העולם. מלאך הממונה: **צצילנות נאמר למיניהו עושה פרי** למינו אבל צורעים לא נאמר צצולאס למינו אבל צצילאס נאמר מוריע זרע למיניהו: **שאין דרכן ללאס צצרוציו.** שהרי גדולים הן וענפיהן מרובין ואין ראוין ליגדל לרופים ותפופים כי אס מפחוריס: **אמר הקב"ה למיניהו.** שאל כל אילן צענמו צצחוק מצצירו שיהא לו היכר: **אנו.** שריס אנו ודרכנו ללאס תפופין ומעורצבין ואס אין נוהרים ללאס כל עשב לצד הרי אין אנו ניכרין זה מזה על אחת כמה וכמה: **ישמח ה' צמעשו.** שכולן זיהרין צצמיותיו: **לר'**

"בדעתן נבראו בצביונם נבראו ויכולו השמים והארץ וכל צבאם אל תקרי צבאם *אלא צביונם דרש רבי חגיגא בר פפא י"הי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו פסוק זה שר העולם אמרו בשעה שאמר הקב"ה למיניהו באילנות נשאו דשאין קל וחומר בעצמן אם רצונו של הקב"ה בערבוביא למה אמר למיניהו באילנות ועוד ק"ו ומה אילנות שאין דרכן לצאת בערבוביא אמר הקב"ה למיניהו אנו עאכ"ו מיד כל אחד ואחד יצא למינו פתח שר העולם ואמר יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו בעי רבינא *הרכיב שני דשאין זה על גב זה לר'

חוינא ליה אזל אוקמיה להדי יומא בתקופת תמוז א"ל איסתכל ביה א"ל לא מצינא א"ל יומא דחד משמשי דקיימי קמי דקודשא בריך הוא אמרת לא מצינא לאיסתכלא ביה שכינה לא כל שכן אמר ליה קיסר לרבי יהושע בן חנניה בעינא דאיצבית ליה נהמא לאלהיכו אמר ליה לא מצית אמאי נפשי חילותיה א"ל איברא אמר ליה פוק צבית לגידא דרביא דרויהא עלמא טרח שיתא ירחי קייטא אחא זיקא כנשיה לימא טרח שיתא ירחי דסיתוא אחא מיטרא טבעיה בימא א"ל מאי האי אמר ליה הני כנושאי זוחאי דאתו קמיה א"ל אי הכי לא מצינא א"ל בת קיסר לר' יהושע בן חנניה אלהיכון נגרא הוא דכתיב: המקרה במים עליותיו אימא ליה דנעביד לי חדא מסתוריתא אמר לחיי בעא רחמי עלה ואינגעה אותבה בשוקא דרומי ויהבי לה מסתוריתא דהו נהיגי דכל דמנגע ברומי יהבו ליה מסתוריתא וייתי בשוקא וסתר דוללי כי היכי דליחוו אינשי ולביעי רחמי עליה יומא חד הוה קא חליף התם הות יתבא וסתרה *דוללי בשוקא דרומאי אמר לה שפירתא מסתוריתא דיהב לך אלהי אמרה ליה אימא ליה לאלהיך לשקול מאי דיהב לי אמר לה אלהא דידן *מיהב יהיב משקל לא שקיל אמר רב יהודה שור כרסתן ופרסתן רב רישיה ורב גנובתיה וחילופא בחמרא למאי נפקא מינה *למקח וממכר ואמר רב יהודה *שור שהקריב אדם הראשון קרן אחת היתה לו במצחו שנאמר *ויתבב לה' משור פר מקרין מפרים מקרין תרתי משמע אמר רב נחמן מקרן כתיב ואמר רב יהודה שור שהקריב אדם הראשון קרניו קודמות לפרסותיו שנאמר ויתבב לה' משור פר מקרין מפרים מקרין ברישא והדר מפרים מסייע ליה לר' יהושע בן לוי *דאמר ריב"ל כל מעשה בראשית בקומתן נבראו צבאם אל תקרי צבאם *אלא צביונם דרש רבי חגיגא בר פפא י"הי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו פסוק זה שר העולם אמרו בשעה שאמר הקב"ה למיניהו באילנות נשאו דשאין קל וחומר בעצמן אם רצונו של הקב"ה בערבוביא למה אמר למיניהו באילנות ועוד ק"ו ומה אילנות שאין דרכן לצאת בערבוביא אמר הקב"ה למיניהו אנו עאכ"ו מיד כל אחד ואחד יצא למינו פתח שר העולם ואמר יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו בעי רבינא *הרכיב שני דשאין זה על גב זה לר'

דשרו צכלאי זרעים ואסירי צצחוצה האילן כלאיא צסוף שור שנגח את הפרה (צ"ק נה.) ס דצעי התם הרביע שני מיניס צציס מהו מי גמרי למיניהו ומיניהו מיצשה או לא ומצעיא לן אי הוי הרכבת ירק צירק כמו הרכבת אילן צאלין והוי צכלל שדך ואע"ג דכתיב למיניהו איצטרין את חוקותי שחקמתי לך כבר דלא הוה ידעינן דלמיניהו אתא לאיסור כלאים אי לא כתיב חוקותי ואי לא למיניהו מאת חוקותי למוד לא הוה נפקא לן דה"א חוקותי ס שחקמתי לך כבר צמרה וא"ת ס הא פריך התם אלא מעתה ושמתם את חוקותי מאי חוקות שחקמתי לך כבר איכא ומאי קשיל הא לא מוקמינן האי אצני נח אלא משום דאשכחן נמי דכתיב למיניהו צצראשית וי"ל דמי"מ פריך שפיר דכי היכי דהאי לא קאי אצני נח האי נמי לא קאי אצני נח ומשני דהתם כתיב חוקותי צמר ושמתם אצל הכא כתיב חוקותי קודם צמרתו: אמרה

- א) [עין מוס' יצמות סג. ד"ה זין]. ב) [תענית לה.]. ג) [פ' כשתבא לקנות השור צדוק אס לו כרס גדולה כי עין ערוך צערך כרס א']. ד) [שבת כה:]. ע"ז ת. ע"ש. ה) [ע"ז ת.]. ו) ר"ה יא. ז) [צ"ל לעשות]. ח) [גם איתא למיטן]. ט) [צ"ל אחר ד"ה מקרין מפרים]. י) [והה לשון הערוך [ערוך צב א'] נבראו לנציונ נבראו פירוש נבראו לנציונ נבראו ולא קטנים צצירין לגדל לעמן נבראו ולא כדעת המיעוט וכן ופי' לנציונ לשון יופי כמו לצני כו']. כ) [ביוצר לשמחת מורה]. ל) [צ"ל ושר הספקן]. מ) [ע"ין מוס' יצמות סס סכתבו צעס פסיקתא צמניה שמת וכו']. נ) ס"א צעבים וכן איתא צצפר הילת הילא הש"ה דף ק: דפוס אמי"ס ד"ה הכלה העולם]. ס) [צ"ל יאשיה]. ט) [לקמן צב:].

גליון הש"ס

נב' אלא צביונם. ע"ין כנשיה על המורה צראשית א כה: תנוס' ד"ה הרביב וכו' מבעיא ליה לר' אישעיא. ע"ין לקמן פ"ב ע"ב מוס' ד"ה ולפסקי:

מוסף רש"י

מקרין תרתי משמע. דסמס מקרין כל קרניו (שבת כה.) ויתבב לה' משור פר. אמר ר' דוד ומיעב לה' מפליא מור, שפוס שהיה שור דהיינו אוחו יוס שגלה כדכתיב שור או נכנס וגו', הרי עשו ונאמר כפר שהוא צן ג' שפליט מקרניו לא סמק (ע"ז ח.). בקומתן נבראו. שור סס קרניו מנוולין וכן שאלא ראשו תחלה נמצאו קרנותיו ופרסותיו (שם). קודמות לפרסותיו (שם). בדעתן נבראו. שאלס אס תפלין להצנלות ואמרו כן (ר"ה יא. ושם: דמות). צעטס על אחד ואחד וצדפות כל אחד ואחד (שם).

שיטה מקובצת

- א) שור דרכו להיות קרסתן ופרסתן: ב) אלא א"כ נתגדל כל הצורך: ג) שר העולם אמרו קשה: ד) משום דכתיב למיניהו בעשייה או אינא אפי' בארץ מיבעיא ליה לר' אישעה דאמר: ט) נרשע על מלות דבעי התם הרביעי ועל מלות מהו מי גמרי דאמר ר"ל המרביע [שני מיניס שביין] לוקח דגמרינן: ו) איצטרין את חוקותי לחוקותי שחקמתי לך כבר: ז) וא"ת הא דפריך התם: